

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Wildeboer-Luitingh

Titel: Jongensstrijd

Druk: 2

Geïll gekl. omsl. gecart. 4 zw. pl. Prijs. 50 cent. Een levenslustige, doch van zijn aard wederstrevige jongen weet het zoover te sturen, dat hij "naar zee" kan gaan. Zijn ouders is dat tot groot verdriet. Een zware storm en het zalig sterven van zijn kameraad zijn echter het middel, dat hij met ootmoedige schuldbelijdenis tot hen wederkeert, reeds na zijn eerste zeereis; tot hartelijke vreugde der ouders, die den jongen vroeger niet al te best in zijn karakter hebben begrepen. Dit verhaal bekoort door de levendige manier van vertellen. De groote jongens der Zondagsschool zullen het met graagte lezen. Dankbaar mag erkend worden, dat de Schrijfster den titel "jongensstrijd" zóó heeft uitgewerkt, dat wij den strijd van een jongensziel in levendige kleuren te aanschouwen krijgen. Dit is nu eens echt naar het leven geteekend; 't is er niet opgeplakt! Ook de beschrijving van wederkeer en boete heeft passages, die uitnemend zijn te noemen. Vooral de gesprekken bij het sterfbed van Jan, den kameraad, en de mededeelingen aan zijn moeder zijn aandoenlijk. Maar ook dit zonnetje heeft zijn vlekken. Dat de vader van Maurits met "stoffelijke zaken" bezig is op Zondagavond en de moeder met een handwerkje, wordt zonder afkeuring vermeld. Ook oordeelen we het niet voorzichtig, dat weergegeven wordt, hoe Jan over zijn stiefvader denkt, en minachtend over hem spreekt (die "vent"). Een paedagogische fout achten wij het, dat Maurits' ouders met een broer en zuster, die maar weinig in leeftijd met hem verschillen, gaan overleggen, hoe zij den ruwen jongen zullen "polijsten" blz. 13. Deze uitdrukking en ook andere, als b.v. "volmaakte afdrukjes" (blz. 12) "magere streep" (blz. 16) "dood gaan" (blz. 48) bevallen ons niet. De strekking van het boek is uitnemend. Duidelijk komt in dit verhaal uit: het gevaar van kwaad gezelschap; hoe een knaap vrijmoedigheid kan hebben, tot zijn kameraad over de Heiland te spreken; hoe de Heere eenvoudige middelen wil zegenen, en hoe een strijd, die biddend gestreden wordt, eindigt met overwinning. Altemaal kostelijke motieven in een jongensboek. Daarom is het te meer jammer, dat het kruis van Christus hier niet op den voorgrond is geplaatst, als eenig fundament des heils; en ook, dat in het eerste hoofdstuk de gebreken der ouders, althans voor een kinderboek, te veel zijn blootgelegd. Uit litterarisch oogpunt staat dit werk hoog. Om zijn fijne psychologie is het zeer te prijzen, doch uit paedagogisch en Christelijk oogpunt is het niet zonder ernstige gebreken. Daarom kunnen wij het slechts matig aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1911

Auteur: Wildeboer-Luitingh

Titel: Jongensstrijd

Druk: 2

Maurits Buisman voelt zich thuis niet op zijn gemak. Liever is hij in gezelschap van Jan de Graaf, zoon van den kroeghouder. Met hem kan hij stoeien en spelen en zooveel meer, dat hem thuis verboden is. Vader leeft in 't vertrouwen zijn zoon wel wat te kunnen polijsten en hem langzamerhand geschikt te maken om in 't beroep van vader een plaatsje te krijgen: kantoorklerk te worden. Dat stuit Maurits tegen de borst. Liever wil hij werkman worden of - naar zee. De ouders zijn onvermurwbaar, totdat Maurits op zekeren keer, door een kwajongensstreek in aanraking komt met de politie. Nu geeft vader toestemming. Maurits en Jan naar zee, heel naar Australië. Zeer veel ondervinden ze als jonge

matrozen. In een ontzettenden storm ontwaakt 't geweten en heeft Maurits gelegenheid Jan veel te vertellen dat deze niet wist. Later wordt Jan ziek. Maurits past hem op en samen spreken ze over veel belangrijks. Dat huiveren en niet durven spreken van Maurits over God en het ten slotte met echte jongens-vrijmoedigheid toch maar doen - is goed geteekend. Jan voelt zijne zonden en gelooft dat God ze hem vergeven wil in Christus. Alles begrijpt hij niet, maar .... zijn einde is vrede. Straks komt Maurits thuis. Hij is zeer veranderd. De tijd van afwezigheid is voor den vader ook tot zegen geweest: hij heeft de werkelijkheid gevoeld van wat hij vormelijk beleed. 't Is een goed geschreven verhaal en zal zeker de kinderen (jongens) van 10-13 of 14 jaar boeien. Eene opmerking: de strijd van Maurits is, dunkt me, zoo zwaar niet, wijl hij begint met naar zee te mogen gaan en eindigt met op 't land te worden wat hij begeerde: een werkman. Een andere titel ware beter geweest. Twee bedenkingen: Een weinig bevreemdt het te lezen dat vader (blz. 17) gewoon was tweemaal daags te lezen en bijna nooit ter kerk kwam en dat Maurits een eindje mee mocht rijden achter op een begrafeniskoets, die naar het kerkhof ging. (Voor Amsterdam wel wat vreemd! (blz. 14). Echter zijn dit kleine smetjes, die aan het vele goede in het boekje weinig afbreuk doen.

Boekbeoordeling in bijblad van "De Christelijke Familiekring : tijdschrift voor zondagschool en huisgezin", 1911

Auteur: Wildeboer-Luitingh

Titel: Jongensstrijd

Druk: 3

110 blz.

G. K C. 0. 4 z. p. 10 t. d. t. f 1.-. (Band 45 ct.). Een levenslustige, doch van zijn aard wederstrevige jongen weet het zoover te sturen, dat hij "naar zee" kan gaan. Zijn ouders is dat tot groot verdriet. Een zware storm en het zalig sterven van zijn kameraad zijn echter het middel, dat hij met schuldbelijdenis tot hen wederkeert, reeds na zijn eerste zeereis; tot hartelijke vreugde der ouders, die den jongen vroeger niet al te best in zijn karakter hebben begrepen. Dit verhaal bekoort door de levendige manier van vertellen. De groote jongens der Zondagschool zullen het met graagte lezen. Dankbaar mag erkend worden, dat de Schrijf ster den titel "jongensstrijd" zóó heeft ultgewerkt, dat wij den strijd van een jongensziel in levendige kleuren te aanschouwen krijgen. Echt naar het leven geteekend; niet opgeplakt! Ook de beschrijving van wederkeer en boete heeft passages, die uitnemend zijn te noemen. Een paedagogische fout evenwel achten wij het, dat Maurits' ouders met een broer en ruster, die maar weinig in leeftijd met hem verschillen, gaan overleggen, hoe zij den ruwen jongen zullen "polijsten", blz. 14. Enkele scheldwoorden bevallen ons uiteraard niet. De strekking van het boek is uitnemend. Duidelijk komt in dit verhaal uit: het gevaar van kwaad gezelschap; hoe een knaap vrijmoedigheid kan hebben tot zijn kameraad over den Heiland te spreken; hoe de Heere eenvoudige middelen wil zegenen, en hoe een strijd, die biddend gestreden wordt, eindigt met een overwinning. Altemaal kostelijke motieven in een jongensboek. Daarom is het te meer jammer, dat het kruis van Christus hier niet op den voorgrond is geplaatst, en ook dat in het eerste hoofdstuk de gebreken der ouders, althans voor een kinderboek, te veel zijn blootgelegd. Uit litterarisch oogpunt staat dit werk hoog. Om zijn fijne psychologie is het zeer te prijzen, doch uit paedagogisch en Christelijk oogpunt is het niet zonder ernstige gebreken. Daarom kunnen wij het slechts matig aanbevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1927
